

najžlahtiejši sad in je namenjen, da se ga kot sad uživa in ne samo stiska, da se dobi iz njega vino, ki ga je tako težko unovčiti.

Tu sedaj sledijo navodila, kako se grozdje pošilja po pošti: Za pošiljanje po pošti se odberejo zdravi in zreli grozdi. Vsaka nagnita ali sicer nezdrava jagoda se s škarjami odstrije. Pri izberi vrste grozda pazi na to, da praviš za pošiljanje samo ono grozdje, ki ima debelo lupino. Malvazija in žlahtnina sta najboljši za to. Grozdje natrgaj v suhem vremenu in ga rahlo polagaj v košek. Povsod lahko dobiš za to posebne priročne košarice. Predno ga odpošlješ naprej, ga ne spiraj z vodo. Pač pa suhega zavij vsak grozd posebej v tenek bel papir. Ob strani košarice daj močan ovojni papir ali pa neškropljeno trtno listje. Enako tudi na vrhu košarice, ki jo napolni zvrhašo, nakar položi na grozdje pokrov in lahko malo stisneš, če tudi kako jago do raniš. Grozdje mora biti precej na tesnem, da se ne kotali v košarici sem in tje. Pokrov dobro priveži in na njem napravi naslov, kamor pošiljaš, s priponbo, da je v košarici grozdje. Isto tudi, če pošiljaš v večjih koših po železnici.

Za 1 kg grozdja lahko vedno dobiš toliko, kolikor pozneje za 1 liter vina. Pa za 1 liter vina rabiš do 2 kg grozdja, pa še ne veš, kako ga bo mogoče prodati.

Ko pride grozdje po pošti, ga je treba takoj ven vzeti, ranjene jagode odstraniti in na rahlo razložiti v hladni sobi. Kako veselje bodo imeli pri mizi, ko jim boste kot dobra gospodinja postregla z grozdjem! Namesto drugih dragih sladkarij, kmetske gospodinje, sezite po grozdih naših vinogradnikov, ki so v velikih skrbeh, kako vnevčiti te pridelke!

Vse gospodinje, ki želijo grozdje odpošiljati po pošti, naj sporočijo svoj naslov na Štajersko vinarsko zadrugo Maribor.

Januš Golec:

Guzaj.

Ustreljenega sta stražila oba orožnika, sicer ni bilo videti žive duše daleč na okrog. Vse se je poskrilo, vse potihnilo, ko je ležal mrtev na tleh oni, v katerega je trdno veroval ter mu zavopal svoje težnje revež od Št. Jurja do Brežic in sta se tresla pred njim noč in dan gospod ter bogataš... Niti žandarja se nista pomenkovala med seboj pri pogledu na okrvavljeni plen, ki jima je zašel pred puškinom cev le po neprevidnosti in slučajno. Vendar sta bila zmagovalca nad proslulim in takorekoč nepremagljivim roparskim glavarjem lahko ponosna na čin, ki je zahteval precej junaštva in prezira lastnega življenja. Ovencala sta se s slavo, storila dolžnost in odrešila te kraje strahovalca oblasti in vseh premožnejših slojev.

Persil za pranje perila

Kako zlepš skupaj razbiti porcelan?

Kupi si v trgovini navadnega arabskega gumija v tekočini in tej primešaj žganega gibsa, da nastane precej gostakaša. S to snovjo namaži potem one robe, ki jih hočeš zlepiti. Plast naj ne bo predebela. Pusti, da se tri dni suši, na tem mestu se ti posoda ne bode več prelomila.

Ako ti pušča petrolejka, ker je natrta, napravi v posodo za steklenico raztopljenega galuna, ki si ga preje raztopila v pločevinasti žlici, nakar se posoda hitro v galun potopi. Galun se takoj strdi in posoda ne bo več puščala.

Cene in sejnska poročila.

Mariborski trg z dne 25. julija 1931. Na ta trg so pripeljali špeharji 26 komadov svinj, Svinjsko meso je bilo po 14 do 15 Din, slanina 12 do 14 Din. Kmetje so pripeljali 16 voz sena po 75 do 95 Din, 2 voza otave po 80 do 85 Din, 6 vozov slame po 45 do 55 Din.

Krompir 2 do 3, čebula 3–6, česen 14, zelja glava 1–3, kumarce 1–3. Pšenica 2, rž 1.50, ječmen 1.50, oves 1 do 1.50, proso 2.50, ajda 1.50. Luščeni grah 10–12. Kokos 25 do 45, piščunci 20–60, raca 15–25, gos 30–40, domači zajec 7–30. Buče 1–3, paradižniki 3–5, maline 6–8, grozdje 18–20, marelice 16–20, hruske 4–8, jabolka 5–8, breskve 18–20. Mleko 2–3, smetana 12–14, surovo maslo 30–36, in med 12–14.

Mariborski svinjski sejem dne 24. 7. 1931. Na svinjski sejem je bilo pripeljanih 224 svinj, cene so bile sledeče: mladi praščiči 5 do 6 tednov starci komad 50 do 80 Din, 7 do 9 tednov starci 90 do 120 Din, 3 do 4 mesece starci 150 do 230 Din, 5 do 7 mesecev starci 350 do 400 Din, 8 do 10 mesecev starci 450 do 500 Din, 1 leti starci 600 do 700 Din, 1 kg žive teže 6 do 7.50 Din, 1 kg mrteve teže 9 do 10 Din. Prodanih je bilo 136 svinj.

Sejem na Sv. gori nad Sv. Petrom. V torek dne 4. avgusta t. l. se vrši na Sv. gori nad Sv. Petrom, v občini Sveti Peter pod Svetimi gorami — velik živinski sejem in kramarski sejem. Znano je, da so sejni na Sveti gori izmed

Sedna komisija in pokop.

V Slivnici zbrana orožniška četa je slišala streljanje na vrhu, a si ga ni znala razložiti. Vsi pozvani žandarji so že bili na mestu, da bi se lotili v gostem mraku izsleditve Guzaja, katerega je tirjal iz njihovih rok graški deželniki glavar živega ali mrtvega. Poveljnik čete je že hotel začeti s poukom ter natančnimi navodili, dveh iz planinske postaje še vedno ni bilo. Tovariši so čakali v nevolji na zakasnela, že zopet so odmevali v dolino s Košanske višine strelji in kar večkrat en za drugim. Nekateri so bili glasnega mnenja, da ni izključeno, že se nista srečala Grizold in Stres z onim, katerega šele hočejo loviti. Mogoče kličeta s streli na pomoč. Kaj če ju je napadel Guzaj s celo bando? Oha bodo pobili in to takorekoč vpričo cele žandarske čete, ki ždi v Slivnici prekrižanih rok in se niti ne zmeni za strelne klice na pomaganje. Nekaj krvavega se mora vršiti na hribih, sicer bi ne bilo padlo toliko strelov v presledkih in pet kar eden za drugim. Na vse te resne pomislike tudi

Drugac mišljeno.
Mati je večkrat dečo opomnila, naj na večer prav lepo molijo, da bodo lahko in udobno spali. Nekega večera je menil Tonček: »Mama, jaz ne bom več zvečer molil. Jaz sem poskusil ter sem spal prav lahko tudi brez večerne molitve!«

Pepček (iz Žole):
»Mama, gospod katehet je rekel, če bom priden, da pojdem v presveta nebesa.« — Mati: »No, ali ni prav tako?« — Pepček: »O ne. Vi ste pa meni še včeraj rekli, da bom šel na Bleč, če budem priden. Kdo ed vaju dveh je govoril resnico, ti ali gospod katehet?«

najboljših v okraju, na katere prihaja mnogo oddaljenih kupcev.

*

800 letnica Igralnih kart.

Letos je baš 800 let, odkar so prišle prve igralne karte v Evropo. Kronika iz leta 1231 poroča, da so prinesli v domovino se vrnuli križarji poleg drugih nezaželenih predmetov tudi še podolgovate tablice, katere je treba vzeti v roko in si lahko priigraš srečo. Ta dar vzhoda se je razširil po zapadu kakor kuga in ga ni mogoče iztrebiti z nobeno prepovedjo.

Enoglasno veljajo kot iznajditelji igre na karte Kitajci. Kakor daleč naj sega spomin, je bilo znano na Kitajskem kartanje in še danes so Kitajci posebni umetniki, ki se ukvarjajo s slikanjem kart na roko. V imenitnih kitajskih krogih kartajo le na z roko poslikane karte. Od Kitajcev so prejeli igranje na karte Arabci.

V par desetletjih, ko so priromale karte na zapad, so postale znane po celi Evropi. Kralji, knezi in plemiči so bili taisti, ki so se lotili te igre. Vse je že bilo sito vednega kockanja. Da se je oprijelo kartanja tudi priprosto ljudstvo, to višjim nikakor ni bilo po volji. Cerkev je dvignila glas zoper pogubnosno razvado kartanja in zahtevala resne odredbe proti.

Prvi evropski vladar, ki je prepovedal kartanje v svojem kraljestvu in odredil na tozadevni prestopek ostre kazni, je bil francoski kralj Ludvik Sveti. Nobena prepoved ni bila tolkokrat prekoračena nego baš ta. Tudi Karl I. Španski je bil prisiljen, da je prepovedal svojim podložnikom kartanje, čepravno je sam bil strastno udan igri.

Slednjič so se povspeli do spoznanja, da kart ne bodo onemogočili s prepovedjo, pa so igro začeli obdavčevati in pri tem koraku je ostalo do danes.

Mnogo let je minulo, da so se povspeli karte do današnje zunanje obli-

ke. Danes navadne karte so se razvile iz italijanske trappeller karte. Trappeller karta se je rodila pred 500 leti in njeni potomci so vse vrste kart današnjih dni. Obstojala je iz 52 kart in razvrstitev vrednosti posameznih kart, kakor je danes splošno v rabi in priznana, je ohranjena v prvotnih trappeller kartah.

Najstarejša znana igra na karte bo takozvani »Landsknecht«, iz katere se je razvil še danes običajni baccarat.

Zaznamovanja: križ, pik, srce in karlo so francoskega Izvora, ki je prevzet iz španščine. Staronemški znaki: list, želod, srce in zvonček so priromali med Nemce iz Nizozemske.

Obstojajo znamenite zbirke kart. Največja je v nizozemskem ljudskem muzeju v Leyden. Tamkaj je dobiti karte iz 14. in 15. stoletja, katere so poslikali znameniti slikarji. Vsaka posamezna od teh kart je umetnost zase. Slike na kartah so največ posnete iz navadnega kmečkega življenja.

*

DEKLETA V ČREŠNOVCI

Ta poziv velja vsem krščenskim mladenkom Slovenske Krajine, da poštevajo v nedeljo 13. avgusta na svoj shod v Črešnovec. Proslavljajo boste 1500 letnico krščkega cerkvenega života ter tako pred svetom pokazale svoje iskreno češčenje in otroško vdanost Matrici težlj. Temu namenu bo služila pridiga preč. g. kanonika ČASIA, ki bo ob 10. uri. Predsednik Presvetne zveze dr. HOHNJEC pa vam bo na zborovanju izven cerkve razdelil načela krščanske in narodne vzgeje ter vam bo vyzgodbil za prepotrebno in prekerisalo izobraževalno delo. Deklete, pride na ta shod v načinljivem številu! Vljudno so tudi vabljene mladence iz sosednjih župnih testran-

Mure. Naj bo to veličasten shod našega lepega Pomurja!

DEKLISKI SHOD ZA POSAVJE.

Zadnjo nedeljo meseca avgusta, to je 20. avgusta, bo shod za dekleta v Posavju. Shod se bo vršil v Rajhenburgu. Kot govornika predeta preč. kanonik g. ČASL in profesor dr. JOSIP HOHNJEC. Krščanske dekliske organizacije, pripravite se na ta shod!

FANTOVSKI TABOR V VOJNIKU.

V nedeljo dne 9. avgusta se vrši v Vojniku velik fantovski tabor za dekanijo Novacerkev ter sosednje župnije Celje, Teharje, Sv. Jurij ob Juž. žel., Dramlje, Špitalič, Konjice, Zreče, Stranice in Gornje Ponikvo. Spored: Ob desetih služba božja v župni cerkvi. Po sv. opravilu v posojilniški dvorani fantovski tabor. Glavna govornika sta dr. Basaj in M. Geratič, zastopnik mariborske Presvetne zveze. Iz vsake župnije ima po en fant kratek pozdravni govor. — Fantje! Sv. Oče Pij XI. je nam v svojih okrežnicah ponovno povidal, da je krščanska mladina kvas preročila in poročilo lepše bodočnosti narodov in vsega Sloveštva. Pohitimo vsi v nedeljo dne 9. avgusta polnčestvillo v Vojnik, kamor nas vabi mariborska Presvetna zveza, in pokazimo z dejani, da gorl v naših srcih ogenj katoliških načel in žarka ljubezen do našega slovenskega naroda.

Sv. Peter pri Mariboru. V četrtek dne 30. 8. ob sedmih zvečer ima fantovski odsek v društvenem prostoru važno sejo. Pridite vsemi točno! Po seji je vaja za igro. V nedeljo ob dveh popoldan priredi izlet v St. Peter fantovski odsek iz Kamnice pri Mariboru. Po večernicah bo skupen sestanek v društveni sobi. Fantje, pride! Kamničanom pa kličemo že vnaprej: Pozdravljeni in Bog Vas živi! — Tamburaški zbor je zopet pričel z delom. G. organist Baumann iskrena hvala za ves trud, ki ga ima z nami! Pod njegovim spremnim vodstvom smo dosegli že prav lepe uspehe!

Neki gospod

je imel zelo nerodnega hlapca. Vsakokrat, kadar je voz sesavaljal, je zamenjal končnici; ono, ki bi imela biti spredaj, je nataknal na zadnjem koncu in narohe. Gospodarju je bilo končno dovolj in dal je napisati na vsako končnico veliko črko Z. — »Vidiš, tepec neumni«, mu je kazal obe črki, sta Z pomeni: za spredaj in ta Z: za zadaj.«

Bojazljivec.

Med tem, ko mož in žena spita v spalnici, vloži v sosedovo sobo tel. Žena sliši ropotanje in zbuditi moža, naj gre pogledat v sobo, kdo je notri. Mož, bojazljivec, se postavi

poveljnik ni mogel biti brezbržen. Opustil je pouk ter navodila ter odpadal močno patruljo po kolovozu v smeri, iz katere je udarjalo pokritje. V večernem hladu je stopala izvidna četa naglo, gotovo se je mudilo, če le ne bo došla pomag prepozno, je že precej časa vse tiho ter mirno, ni slišati nobenega strela več, od planinskih tovarišev jim ni nobenega naproti. Nekaj mož od patrulje je parkrat ustrelilo v zrak kot znamenje, da se bliža pomoč, nobenega odgovora. Zvrčali so krivdo na poveljnika, ki je predolgo okleval, saj oni sami bi že bili davno odhiteli na pomaganje, koj ko so slišali prve ostre strele. Niti pomenovali se niso radi prenagle hoje, bojazen jih je oplazovala, da so zamudili in so opravili tolovaji nad žandarji, kar bi že bili morali davnno oni nad Guzajem in njegovo kompanijo. Bolj ko so se bližali vrhu, večja tišina ... Celo pot niso srečali žive duše, katero bi bili vprašali, kaj se je odigravalo pred dvema urama nekje na Košanci. Ljudje so se gotovo poskrili iz strahu pred streli. Skrajno mučne in negotove so bile minute, ko so se bližali Drobnetovi krčmi, ki je

bila označena v že izdanem pogonskem povelju kot prva važna točka pregleda ter hišne preiskave. Kako so jim zažareli obrazi veselja, ko so zagledali na trati pred krčmo oba planinska tovariša, ki sta pušila cigarete in zrla v smeri proti parmi, kjer je ležal nekdo vznak na tleh. Šele tedaj, ko je bila cela patrulja na vrhu klanca sta jo zapazila zmagovalca Grizold in Stres.

Izvidniksi so se kar vsumi v neugnani radovednosti proti pivnici, kjer je ležal v krvi, prestreljenih prs in trebuha ter ves okrvavljen srednje velik mož moških let z osteklenelimi očmi in na široko odprtih ust ... Vsak od patrulerjev je častital na uspehu iskreno junaškima tovarišema, ki sta končala kar sama težavno in nekaj let brezuspešno nalogu. Sledila so vprašanja, odgovori in konečno je bilo le treba odposlati poročilo poveljniku v Slivcu, ta bo že poklical sodno komisijo, ki je v takih slučajih predpisana po zakonu.

Žandarji so pustili ubitega na mestu, kamor se je bil zgrudil. Bili so žejni vsemi, zmaga namreč žela in jo je treba tudi zaliti z vinom. Pri Drob-